



ת"פ 71706/01/17 - מדינת ישראל נגד שלמה שלומי מירזייב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 71706-01-17 מדינת ישראל נ' מירזייב

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל באמצעות תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

שלמה שלומי מירזייב באמצעות ב"כ עו"ד
חגית רוזנברג

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים**).
2. בכתב האישום נטען כי ביום 22.03.16 בשעה 20:30 לערך, נסע הנאשם בקטנוע לז. 33-902-68 מרחוב שטרן ועד לצומת הכניסה לשדרות בגין בירושלים. הנאשם נעצר על ידי שוטרים, שמצאו כי החזיק בכיס מעילו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 93 גרם שלא לצריכתו העצמית.
3. ביום 30.4.19 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הנאשם, בגדרה הורשע במיוחס לו בכתב האישום. נקבע שם, בין היתר, כי חרף ספק שהועלה בדבר חוקיות החיפוש שנערך לנאשם, אין בו כדי להוביל- בנסיבות המקרה דנא- לפסילת הסמים מלשמש כראיה קבילה.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 18.9.19 עולה כי הנאשם בן 28, נשוי ואב לילד. קורות חייו פורטו בהרחבה בתסקיר, ובפרט יחסיו מול אביו ז"ל ואמו. שירות המבחן התייחס לשימוש שעושה הנאשם באלכוהול, תוך שצוין כי הנאשם מרגיש חוסר שליטה לאור צריכת האלכוהול מצדו; כי צריכה זו פוגעת בתפקודו התעסוקתי; וכן תיאר תלות בצריכת האלכוהול, אשר מהווה דרך לפורקן רגשי. הנאשם הביע בשלב זה נכונות להשתלב בהליך טיפולי ביחידה לטיפול בהתמכרויות.



מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 3.2.20 עולה כי במהלך תקופת הדחייה נערכו ניסיונות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, אולם ניסיונות אלה לא צלחו, עקב סיבות טכניות שאינן קשורות להתנהלות הנאשם. נתבקשה דחייה נוספת להמשך שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית.

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 22.4.20 עולה כי במהלך תקופת הדחייה [הנוספת] בוצעו ניסיונות לשלב את הנאשם בהליך הטיפולי, אולם האחרון לא הגיע לפגישות שנקבעו ותלה זאת בשינויים ועומס בחייו. חרף האמור, המליץ שירות המבחן לאפשר דחייה נוספת שבה יפעל השירות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, וזאת נוכח נכונות שהביע.

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 1.7.20 שב השירות על התרשמותו לפיה הנאשם מביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי מחד, אך מביע קושי להתחייב להליך כאמור, מאידך. השירות מצא כי בשלב זה הנאשם נעדר כוחות להשתלב בהליך טיפולי וכי מוצו הליכי השילוב. שירות המבחן שקל אף להמליץ לביהמ"ש להשית על הנאשם ענישה חינוכית בדמות של"צ, חרף סירובו לטיפול, אולם הנאשם לא התייצב גם לפגישה שנועדה לבחון אפשרות זו. משכך, המליץ שירות המבחן להשית עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ועל הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיסה. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, עתרה למקמו בתחתית מתחם העונש ההולם ולהשית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

6. ההגנה עמדה גם כן על נסיבות ביצוע העבירה, אשר לשיטתה מלמדות על פגיעה מינימלית בערכים המוגנים, וזאת בשים לב לסוג הסם שאיננו מן החמורים, כמו גם לאור התמורות שחלו ביחס אליו במרוצת השנים. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש המתאים, נטען כי יש להתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי; בחלוף הזמן מיום ביצוע המעשה; ובנסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי הירוד. בהינתן אלה, עתרה ההגנה להשית עליו ענישה צופה פני עתיד לצד קנס לשיקול דעת בית המשפט.

דין והכרעה

7. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם הינו שמירה על שלום הציבור ובריאותו. רבות נכתב על חומרתן של עבירות הסמים, ועל ההשפעה הקשה שיש לאלה על החברה כולה, כמו גם על הצורך בענישה מחמירה לסוחר ומפיצי הסמים (ראו לדוגמה: ע"פ 4522/18 **בנימין אסאבן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.18)). שוב ושוב חוזרת ההלכה הפסוקה על הצורך בענישה מרתיעה, אולם נדמה לעיתים כי הלחימה בנגע הסמים עוד בחיתוליה, וכי יש לרכז מאמץ למיגור תופעה פסולה זו:



"בית משפט זה שב והדגיש כי על מדיניות הענישה בגין סחר והפצה של סמים מסוכנים, ובכללן סמים הנחשבים ל"סמים קלים", להיות מרתיעה ומשמעותית, וכי יש לראות בחומרה ניסיונות לעשיית רווח כספי באמצעות סחר בסמים אלה [...] קל וחומר כי כאשר עסקין בסמים סינתטיים שפגיעתם חמורה יותר, על הענישה להיות מרתיעה ומשמעותית" (רע"פ 2361/20 משה בן אדרת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.04.2020), פס' 8).

8. לצד האמור לעיל, ברור כי לא ניתן להעלים עין מהתמורות החלות בשנים האחרונות סביב היחס החברתי והמשפטי כלפי הסם נשוא הליך זה. אכן, אין בקביעה זו משום חידוש. הלכה היא כי בבחינת חומרת נסיבות ביצוע עבירות סמים ישנה חשיבות לבחינת סוג הסם וכמותו (ראו למשל: ע"פ 1654/16 גל שרר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.02.17)). בראי הלכה זו, נהגו בתי המשפט זה מכבר לראות בסם הקנאביס/חשיש ככזה המצוי ברף חומרה נמוך מיתר הסמים בפקודת הסמים המסוכנים. ואולם, לנוכח השינויים שחלו ביחס לסם זה בשנים האחרונות, מן הראוי כי יינתנו להם משקל משמעותי בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות מן הסוג שבפניי.

9. הכרה בתמורות החלות ביחס לסם זה אף הובאה בפסיקת בית המשפט העליון. כך למשל, נפסק כי "הגם שכמצוות המחוקק קנאביס מוגדר עדיין כסם מסוכן, על כל המשתמע מכך, לא ניתן להתעלם מכך שהיחס החברתי והמשפטי לשימוש בקנאביס, ואף לייצורו, מצוי בתהליכי שינוי. האפשרות לבטל את ההפלה של השימוש בקנאביס מצויה מזה זמן על שולחן הממשלה והכנסת, ויש לה תמיכה ציבורית ופוליטית לא מבוטלת" (בש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.12.20), פס' 10). הדברים שצוטטו לעיל הובאו בהקשר אחר, במסגרת שאלת מעצרו של נאשם עד תום ההליכים. נקודה זו על ציר הזמן שונה מנסיבות המקרה שבפניי, כאשר הנאשם כבר הורשע במיוחס לו וחזקת החפות כבר איננה עומדת לו. ברם, ההכרה כי עבירות של שימוש, גידול והפקה של קנאביס אינן מהוות "רעה חולה" באותה העוצמה המיוחסת ליתר הסמים המפורטים בפקודת הסמים המסוכנים, יש בה כדי להשליך על שלב גזירת העונש וקביעת מתחם העונש ההולם.

10. ודוק; משמעות הדברים שהובאו לעיל אינה משנה מן העובדה הבסיסית והיא כי החזקה ושימוש של סם מסוג חשיש היא עבירה פלילית. הדברים אף הובאו במסגרת הכרעת הדין, שם קבעתי כי חרף ספק העומד בחוקיות החיפוש שנערך לנאשם, אין בו כדי להוביל לפסילת הסמים, ואגב כך לזיכויו של הנאשם. עם זאת, דומה כי במסגרת פרשת העונש יש מקום להתחשב בנתונים אלה בדבר מעמדו של הסם, כמו גם בפגמים שהועלו במסגרת החיפוש שנערך לנאשם (ראו והשוו: ע"פ 482/20 מטר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.6.20), פס' 13).

11. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הנמוך;

בנסיבות המקרה דנא, עולה כי במסגרת חיפוש שנערך לנאשם, נמצא כי החזיק 99 גרם של סם מסוג חשיש. בפריזמת הדברים שהובאו לעיל ביחס לסם מסוג קנאביס, הרי שיש לראות בנסיבות אלה כבעלות חומרה נמוכה, יחסית. בנוסף, יש לזכור ולהדגיש שהנאשם שבפניי הורשע אך בביצוע עבירה בודדת של החזקה שלא לצריכה



עצמית, וללא עבירות נלוות, ואף במובן זה חומרת המעשים היא פחותה מביצוע עבירות סחר של ממש, המלמדות על הוצאה לפועל של הפצת הסם בציבור.

במסגרת הכרעת הדין קבעתי כי עולה ספק מסוים בדבר חוקיותו של החיפוש שנערך לנאשם. בתוך כך, נקבע כי לא הובררה ההסכמה שהעניק הנאשם לביצוע החיפוש, כמו גם הועלתה השאלה מיהו הגורם המוסמך שהורה על ביצוע החיפוש. עם זאת, ובהתבסס על הקריטריונים שהותוו בפסיקה, לא מצאתי כי יש בפגמים האמורים כדי להוביל לפסילת תוצרי החיפוש- החשיש- שנמצא בחזקתו של הנאשם. מכל מקום, וכמובא לעיל, נסיבות אלה הנוגעות לחיפוש שנערך לנאשם יהוו נתון לקולא בקביעת מתחם העונש ההולם.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בגין העבירה בה הורשע הנאשם, משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים, אולם ברור כי הדבר מושפע מסוג הסם, כמותו, נסיבות ביצוע המעשה והעושה. ראו בשינויים המחייבים, ענישה ומתחמי עונש הולם: רע"פ 1281/19 **אוחנה מישאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.4.19); רע"פ 3807/18 **דמיטרי טרטיאקוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.18); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.07.15); ת"פ (ת"א) 3781-11-11 **מדינת ישראל נ' אברהם ציוני** (פורסם בנבו, 06.03.16).

13. בנסיבות האמורות, בשים לב לסוג הסם שנתפס, כמותו ולאור השאלות שהועלו בעקבות ברור הליך החיפוש שנערך לנאשם במסגרת שמיעת הראיות, אשר ראוי להעניק להן ביטוי בשלב גזירת הדין, אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר מותנה לצד צו של"צ לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

14. הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכות ראשונה בפלילים. יתר על כן, בזמן שחלף מיום ביצוע העבירה (מרץ 2016) לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. נתונים אלה מלמדים כי מדובר במעידה חד פעמית, אשר איננה מאפיינת את דרכיו של הנאשם. עוד הם מלמדים כי אין מקום לתת משקל לשיקולי הרתעתו של הנאשם.

15. הנאשם כפר במיוחס לו, ניהל הוכחות וסירב ליטול אחריות למעשיו. זוהי כמובן זכותו היסודית, וממילא לא מצאתי בכך כדי להוות נסיבה להחמרה בעונשו. עם זאת, ולאור נכונות שהביע בפני שירות המבחן, נבחנה האפשרות לשלב בהליך טיפולי ביחידה להתמכרויות נוכח צריכת אלכוהול מוגברת שתוארה מצדו. ברם, ניסיונות שילוב אלה לא צלחו, באשר הנאשם לא התייצב לפגישות שנקבעו, והלכה למעשה דחה אפשרות זו חרף מספר הזדמנויות שניתנו לו (כמפורט בסעיף 4 לגזר הדין). שירות המבחן התרשם כי הנאשם אמנם הביע רצון לקחת חלק בהליך כאמור, אולם הוא נעדר כוחות להניע הליך שינוי וטיפול.

16. שירות המבחן שקל אף המלצה על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ. אף אני סברתי כי זהו העונש המתאים בשים לב לכלל נסיבות המקרה, ובפרט בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר. דא עקא, שהנאשם לא טרח להתייצב גם לפגישה בשירות המבחן שנועדה לבחון אפשרות זו, ובכך נסתם הגולל להשתת



ענישה מן הסוג האמור. הדברים אף הובאו מפיו של הנאשם בדיון מיום 8.7.20 שם נמסר על ידו כי "לא הסתדר לי ללכת לשירות המבחן, לא היה לי אוטו. לא הסתדר, אין מה לעשות שיהיה עבודות שירות". דומה אפוא כי הגורמים המעורבים בהליך הפלילי שננקט נגד הנאשם, לרבות בית המשפט ושירות המבחן, צעדו כברת דרך משמעותית לעברו, אולם הוא בחר שלא להיעתר להזדמנויות שניתנו לו, ומשכך אין לו להלין אלא על עצמו.

17. באיזון בין כלל השיקולים שהובאו לעיל סברתי, כאמור, כי יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. עם זאת, ולאור התנהלותו של הנאשם, אין מנוס מהשתת עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

18. אני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 2 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי בתאום עם הממונה על עבודות שירות בבאר שבע ולא לפני חלוף 45 ימים מהיום.
2. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
3. מאסר למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.
4. קנס בסך 1,000 ₪ אשר יסולק בשני תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.04.21.
5. פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, ואל התנאים הקבועים בתוספת יתווסף תנאי של נהיגה תחת השפעת סמים.

מורה על השמדת המוצגים בתיק.

מזכירות תשלח גזר הדין לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.